

§ 10.

I København og Frederiksberg opkræves Tillægsskatten for Skatteaaret 1918—19 og udskrives som en Forhøjelse af de i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, jfr. Lov Nr. 110 af 18. April 1910, paalignede kommunale Skatter med Undtagelse af kommunal Ejendomsskyld samt med et 25 pCt.s Tillæg til den Formueskat, som i det nævnte Skatteaar udredes i disse Kommuner i Henhold til Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, jfr. Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915.

Tillæget til Skatten paa Aktieselskaber m. fl. (Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, Afsnit III) skal i nævnte Skatteaar andrage 1 pCt. af Selskabernes skattepligtige Indtægt. Tillæget til den personlige Kommuneskat udover Skattens Grundbeløb med 50 pCt.s Tillæg kan paalignes som en procentvis Forhøjelse af Skatten for de Skatteydere, hvis Indkomst ligger over en af Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministerens Samtykke nærmere fastsat Grænse, der ikke maa sættes lavere end i § 9 ommeldt.

§ 11.

Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune i Skatteaaret 1917—18 — for København og Frederiksberg 1918—19 — tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og der er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansatte til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udredede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

Skatteydere i Købstæder og Landkommuner samt Marstal, som i Regnskabsaaret 1917—18 fraflytter en Kommune, hvori de har haft skattepligtigt Ophold, skal for det Skatteaar, i hvilket Fraflytning har fundet Sted, betale de i § 9 nævnte Tillæg til den personlige Kommuneskat og Formueskatten til Fraflytningskommunen med Tillægernes fulde Beløb.

Skatteydere i København og Frederiksberg, der i 1918—19 fraflytter Kommunen, skal erlægge Tillægsskatten til Fraflytningskommunen efter Reglerne i nærværende Paragrafs 2det Stykke.

Skatteydere i en Kommune, hvor der svares Tillæg til Formueskatten, kan ikke, saafremt de ansættes til Formueskat til Staten i en Kommune, hvor saadant Tillæg ikke svares, uden sammesteds at ansættes til personlig Skat paa Grund af Ophold, fritages for at yde Tillæget til den Kommune, hvor der opkræves Tillæg til Formueskatten, og hvor de svarer personlig Skat paa Grund af Ophold.

§ 12.

Bestemmelserne i § 14 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 angaaende Retten til ved Betaling af Erhvervsskat at foretage Fradrag i Skatten til Opholdskommunen bliver at anvende særskilt paa Tillægsskatten i de paagældende Kommuner, men i øvrigt efter deres Indhold. Ved Beregningen af Kommunernes Skatteprocenter vil vedkommende Kommunes almindelige Skatteprocent være at forhøje med Kommunens Tillægsprocent.

Med Hensyn til Tillægsskat af saadanne i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 §§ 16—17 omhandlede Selskaber, der driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fastsættes, at Bestemmelsen i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 vil være at